

προκαλεί ἐξ ἀνάγκης ζωνηρότατον ἐρεθισμόν. Οἱ ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καταγόμενοι κάτοικοι τοῦ βασιλείου συμποσούνται εἰς πολλάς χιλιάδας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατέχουσιν ἐπιφανεῖς θέσεις ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως, ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ, ἄλλοι δὲ διακρίνονται ἐπὶ ἐμπορικῇ καὶ βιομηχανικῇ δραστηριότητι. Πᾶσα εἰδήσις ἐπαναστάσεως ἐν Τουρκίᾳ συγκινεῖ βαθύτατα τὰς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ ἄλλοι μὲν διαβαίνουν τὰ σύνορα ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τῶν μαχομένων, ἄλλοι δὲ κενοῦσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τὰ βαλάντιά των. Τὸ κίνημα μεταδίδεται βαθμηδὸν καὶ μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου, τῶν μὴ καταγομένων ἐκ τῶν ἐπανεστατημένων ἐπαρχιῶν· μὴ δυνάμενοι δὲ καὶ οὗτοι νὰ λησμονήσωσι τί ὀρεῖλουσιν εἰς προτέρους ἀγῶνας τῶν ἀποκλήρων ἀδελφῶν καὶ νὰ μείνωσιν ἀδιάφοροι ἐνώπιον τοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως ἀγῶνος αὐτῶν κατατάσσονται εἰς τὰς τάξεις των καὶ συμπολεμοῦσι μετ' αὐτῶν.

Τοιαύτη κατὰστασις πραγμάτων προκαλεῖ ἐκάστοτε ἐν τῷ βασιλείῳ σοβαρὰς κρίσεις, δυσχεραίνουσας τὰ μέγιστα τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως. Μὴ δυναμένη ν' ἀρνηθῇ τὰς συμπαθείας της εἰς ἐπικρίτας ἡνωμένας μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος δι' ἱστορικῶν δεσμῶν, διὰ κοινῆς καταγωγῆς καὶ κοινῶν παθημάτων, οὐδὲ νὰ ἐπιδείξῃ ἀδιαφορίαν, ἥτις θ' ἀπιστέρει αὐτὴν πάραυτα τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ θὰ κατέστρεφε τὰς εὐλόγους ἐλπίδας, μεθ' ὧν ἀτενίζουσιν ἀνέκαθεν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες πρὸς τὸ βασίλειον, ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις εὐρίσκεται ἀνίσχυρος ἐνώπιον τοῦ ρεύματος. Ἐὰν ἀπεπειράτο ν' ἀντιστῇ, θυσιάζουσα τὰ τιμαλφέστατα τοῦ κράτους συμφέροντα, θ' ἀνετρέπειτο καὶ τὸ ρεῦμα θὰ παρέσυρε τὴν χώραν σύμπασαν εἰς τὴν πάλιν. Ἀλλως τε δὲ, καὶ θέλουσα ἀπλῶς νὰ περιστείλῃ τὰς ἐθνικὰς ὁρμὰς, ἡ κυβέρνησις θὰ ἔβλεπε τὰς προσπάθειάς αὐτῆς ματαιουμένας ὑπὸ τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἣν οὐδὲ στρατὸς ἐξ 100, 000 ἀνδρῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτηρῇ οὕτως, ὥστε νὰ κωλύῃ τὴν κρύφα διάβασιν ἐθελοντῶν!

Ἡ θέσις, εἰς ἣν περιάγουσι τὰ ἐπαναστατικὰ ταῦτα κινήματα τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν, εἶναι οὐχ ἥττον δυσχερὴς καὶ ἀφόρητος ἐξ οικονομικῆς ἀπόψεως. Ὁ προϋπολογι-

σμός τοῦ βασιλείου ἐξηντλήθη καὶ ἐξαντλεῖται ἔτι ἐνεκὲν παραπλησίων συμβάντων. Καίτοι μεγίστη ὑπάρχει διαφορὰ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἐν ἔτει 1829 καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους, αἱ συνδρομαὶ αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας ἀγωνιστὰς καὶ οἱ ἐξοπλισμοί, οὓς προκαλεῖ ἡ ἐκφυγὴς αὕτη θέσις τῶν πραγμάτων καὶ αἱ τεταμέναι μετὰ τοῦ γείτονος σχέσεις, ἀπερρόφησαν πολλάκις ἑκατομμύρια ὄλα, ἐπολλαπλασίασαν τὸ δημόσιον χρέος καὶ βιάζουσι τὴν χώραν νὰ καταναλίσκῃ εἰς μὴ παραγωγικὰ ἔργα μέγα μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ὅπερ, ἐὰν ἐδαπανᾷτο ἄλλως, θ' ἀνέπτυσσε τοὺς ὑλικοὺς πόρους καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας. Ἀφοῦ μεγάλα καὶ πλούσια ἔθνη, μεθ' ὧν οὐδὲ νὰ συγκριθῇ δύναται ἡ μικρὰ Ἑλλάς, συναισθάνονται τὰς συνεπειὰς παραπλησίων δαπανῶν, φυσικὸν εἶναι ὅτι τὸ μικρὸν ἐλληνικὸν βασίλειον, ὅπερ ἦναγκάσθη ἐπανειλημμένως ν' ἀναλάβῃ παραπλησίας ὑποχρεώσεις, διατρέφει δὲ καὶ σήμερον τρισμυρίους πρόσφυγας καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐπιχειρῇ ἐξοπλισμοὺς ὑπερβαίνοντας τὰς δυνάμεις του, πνίγεται σχεδὸν ὑπὸ τὸ βάρος.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλείου τρέφει τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν ὅτι τοιαύτη κατὰστασις πραγμάτων δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον· νομίζει δ' ὅτι ἐπιτελεῖ ἀπαραίτητον καθήκον ἐκτιθεμένη αὐτὴν εἰς τὸ συνέδριον καὶ παρακαλοῦσα αὐτὸ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν αἴρον τὰς ἀφορμὰς.

ΣΥΝΟΠΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, ἐπιθυμοῦντες θερμῶς ἵνα αὐξήσωσι καὶ ἐνισχύσωσιν ἀμοιβαίως τὰς ἀγαθὰς μετὰ τῶν δύο κρατῶν ὑφισταμένας σχέσεις, ἀπεφάσισαν ἵνα συνάψωσι συνθήκην συμμαχίας (ἀμυντικὴν) πρὸς ἐξασφάλισιν ἐν τῷ μέλλοντι τῶν ἐν Ἀσίᾳ χωρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Κατὰ συνέπειαν ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ βασίλισσα καὶ ὁ Σουλτάνος ὥρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πληρεξουσίου, καὶ παρὰ μὲν τῆς βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὥρισθη τοιοῦτος ὁ κ. Λουστεν Λαγιαρδός, τετιμημέ-

νος διὰ τοῦ παραστήμου τοῦ Λουτροῦ α' τά-
ξεως, παρὰ δὲ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ
Σουλτάνου ἢ Α. Ὑψηλότης ὁ Σαφφάτ πασσάς.
Οἱ πληρεξούσιοι οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν
ἐπομένων.

*Ἀρθρον 1. Ἐάν ἡ Ῥωσσία καταλαμβάνουσα
τὸ Βατούμ, Ἀρδαχάν καὶ Κάρς, ἢ ἐν τῶν με-
ρῶν τούτων, ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ
καταλάβῃ καὶ ἕτερον μέρος τῶν ἐν Ἀσίᾳ εὐ-
ρισκομένων χωρῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρα-
τορίας, ἐκτὸς τῶν ὁρισθησομένων διὰ τῆς συν-
θήκης τῆς εἰρήνης, τῆς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ
Τουρκίας συνομολογηθείσης ἡ Ἀγγλία ὑπο-
χρεοῦται νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς ὀθωμ. αὐτο-
κρατορίας, ὅπως προφυλάξῃ καὶ ὑπερασπίσῃ
τὰς ῥηθείσας χώρας διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὀπλῶν.

*Ἀρθρ. 2. Ἀπέναντι τούτου καὶ ἡ Α. Με-
γαλειότης ὁ Σουλτάνος ὑπισχναίται τῇ Ἀγ-
γλίᾳ νὰ εἰσαγάγῃ τὰς ἀπαιτούμενας μεταρ-
ρυθμίσεις, αἵτινες συμφωνηθήσονται μετὰ τῶν
δύο δυνάμεων, πρὸς βελτίονα διακυβέρ-
νησιν καὶ πρὸς προστασίαν τῶν Χριστιανῶν
καὶ λοιπῶν ὑπηκόων τοῦ ὀθωμανικοῦ κρά-
τους, τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις εὐρισκο-
μένων. Ὅπως δὲ δυνήθῃ ἡ Ἀγγλία νὰ λάβῃ
τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν
ὑποσχέσεων αὐτοῦ, συναινέει ἵνα ἡ Ἀγγλία
καταλάβῃ τὴν νῆσον Κύπρον καὶ διοικῇ αὐτήν.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΟΡΟΙ.

Ὁ κ. Λουστειν Λαγιάρδος καὶ ὁ μέγας βε-
ζῆρης Σαφφάτ πασσάς ἀπεδέξαντο ἐκ συμφώ-
νου καὶ τοὺς ὅρους τούτους, αἵτινες ἔσονται
προσάρτημα εἰς τὴν συνθήκην, ἣν συνήψαν καὶ
ὑπέγραψαν τῇ 4 ἰουνίου 1878, ἐν τῇ ιδιότητι
αὐτῶν ὡς πληρεξούσιοι τῶν δύο κρατῶν, ὑπέ-
γραψαν δὲ αὐτοὺς τῇ 1 ἰουλίου.

*Ἀρθρον 1. Ἐν τῇ νήσῳ θέλει ὑπάρχει, ὡς
καὶ πρότερον ἱεροδικαστήριον μουσουλμανικόν
(Μεχκεμέι σεριέι ἰσλαμιέ), ὅπερ θέλει θεω-
ρεῖ ἀποκλειστικῶς τὰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις,
ἀφίνον κατὰ μέρος πᾶν ἄλλο ζήτημα, ἀφορῶν
εἰς τοὺς ἐκεῖ μουσουλμάνους κατοίκους.

*Ἀρθρ. 2. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐφκαφίου θέλει
διορίσῃ διὰ τὴν νῆσον ταύτην ἕνα ὑπάλληλον
ἐκ τῶν μουσουλμάνων κατοίκων αὐτῆς, ὅπως
μετὰ ἐπιτρόπων διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀγ-
γλικῶν ἀρχῶν διακυβερνᾷ τὰς γαίας καὶ τὰ
ἄλλα ἀκίνητα κτήματα τῶν ἐν νήσῳ ταύτῃ
εὐρισκομένων τεμενῶν, νεκροταφείων καὶ με-
δρεσέδων καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐν Κύπρῳ
καθιδρυμάτων.

*Ἀρθρ. 3. Ἡ Ἀγγλία, ἐκπίπτουσα πρῶτον
ἐκ τῶν προσόδων τῆς νήσου τὰς δαπάνας τῆς
διοικήσεως, θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Ὑψ. Πύ-
λην κατ' ἔτος τὰ περισσεύοντα. Τὸ περισ-
σευμα τοῦτο θέλει ὁρισθῇ κατὰ τὸ μέσον ὅρον
τῶν εἰσοδημάτων κατὰ τὰ πέντε τελευταῖα
ἔτη. Ὁ μέσος οὗτος ὅρος ὑπελογίσθη εἰς 22,
968 πουνγία, θέλει δὲ ἐξελεγχθῇ ἀκολουθῶς.
Ἐξαίρουνται τὰ ποσὰ ἅτινα προέκυψαν ἐκ
γαίων ἀνηκουσῶν εἰς τὸ στέμμα, ἢ εἰς τὸ
κράτος, αἵτινες ἐμισθώθησαν ἢ ἐπωληθήσαν
κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

*Ἀρθρ. 4. Ἡ Ὑψ. Πύλη δύναται νὰ πωλῇ
ἢ νὰ ἐκμισθοῖ ἐλευθέρως τὰς ἐν τῇ νήσῳ Κύ-
πρῳ εὐρισκομένας γαίας καὶ ἄλλας ἰδιοκτη-
σίας ἀνηκούσας εἰς τὸ στέμμα ἢ εἰς τὸ κρά-
τος, ὧν τὸ προϊόν δὲν θὰ ἀποτελῇ μέρος τῆς
προσόδου τῆς νήσου, περὶ ἧς προσόδου γίνεται
λόγος ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ.

*Ἀρθρ. 5. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δύναται
δι' ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ν' ἀγορά-
ζῃ δι' ἀπαλλοτριώσεως εἰς λογικὰς τιμὰς πᾶ-
σαν γῆν, ἥτις θὰ ἐκρίνετο ἀναγκαία εἰς βελ-
τιώσεις ἢ δι' ἄλλους λόγους ὡς καὶ εἰς χέρ-
σους γαίας.

*Ἀρθρ. 6. Ἐάν ἡ Ῥωσσία ἀποδώσῃ τῇ Τουρ-
κίᾳ τὸ Κάρς καὶ τὰς ἄλλας ἐν Ἀρμενίᾳ κα-
τακτήσεις, ἃς ἐποίησατο κατὰ τὸν τελευ-
ταῖον πόλεμον, ἡ Κύπρος ἀποδοθήσεται τῇ
Τουρκίᾳ, ἢ δὲ παρούσα συνθήκη ἀκυροῦται.

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1829 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1878.

(Ὑπὸ ΑΔ. F. DE FONTPERTUIS).

Τὴν ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τῆς Αὐστραλίας δόξαν
ἐπὶ μακροὺς χρόνους εἶχεν ἀπαλάσας ὁ Ὁλλανδὸς
Dirk Harlog, ὅστις προσορμισθεὶς κατὰ τὴν δυμι-
κὴν τῆς νήσου ἄκρην τῇ 25 ὁκτωβρίου 1616, ἐκά-
λεσεν αὐτὴν Ἐνδράχτειον γῆν *terre d'Endr-*
aghi ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ οὗ ἐπέβαινε πλοίου.
Γνωστὸν τυγχάνει νῦν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐν πρώτοις,
ἐφεξῆς δὲ οἱ Πορτογάλοι καὶ Ἰσπανοὶ¹ προηγῇ-

¹) Ἐν ὑπομνήματι ἐπιγραφομένῳ *Further facts*
in the Early discovery of Australia ὁ κ. Major
ἀπέδειξεν ἀναμφήριστον τὴν τῶν Γάλλων προτε-
ραιότητα, στηριζόμενος ἐπὶ χάρτου φέροντος ὑπο-
γραφὴν Oronce Finé, de Besançon ὑπὸ χρονο-
λογίαν 1534, ὃν κατέχει τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον.
Αἱ ἀξιώσεις τῶν Πορτογάλων ἐδράζονται ἐπὶ σει-
ρᾷ χαρτῶν φερόντων μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ John
Ruiz τὸ ἔτος 1542 καὶ ἀπαρτιζόντων ἐπίσης μέρος